

[Aase Olesen]

pengeretten, kan man i hvert fald være sikker på det radikale venstres tilslutning.

Jeg har kommenteret ministerens og regeringspartiernes tilslutning til dette og deres berømmelse af kampagnens resultater. Jeg deler jo udvalg, herunder skatteudvalg, med fru Bente Nielsen, så hun ved noget om, at selv om der kommer utallige henstillinger i det udvalg, så hjælper henstillinger altså ikke, så om ikke andet er vi nok nødt til at lave en lov for folketingets arbejdsmiljø i hvert fald.

Jeg er glad for tilslutningen fra fru Birthe Hansen fra SF. Betæneligheden ved tobaksskaderådet kender jeg godt, men jeg mener også, at det ikke er det vigtigste i dette forslag om passiv rygning. Hvis vi kan starte med at gennemføre en sikring af røgfri miljøer, kommer vi nok igennem med det andet via anden lovgivning.

Min taletid tillader desværre ikke, at jeg går ind på de øvrige ordføreres indlæg, men dem kan vi så vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Indenrigsministeren (Enggaard):

En stor del af debatten har jo været en diskussion partierne imellem, og det forstår jeg meget vel. Jeg forstår også godt de betragtninger, som ordføreren for forslagsstillerne, fru Aase Olesen, gjorde gældende i anledning af, at debatten vel også bar præg af tidens relationer mellem partierne.

Der var flere ordførere, som opfordrede mig til at følge de initiativer op, som jeg redegjorde for, og det er klart, at det er jeg meget parat til. Der skal i det hele taget ikke være nogen tvivl om, at også jeg som bekendt ikke-ryger har megen forståelse for de synspunkter, som ligger bag en række af de henstillinger og appeller, som kom fra ordførernes side.

Jeg har fulgt denne sag gennem årene og kan også bekræfte, at det da var en besværlig sag her i folketinget, inden vi nåede så langt, at et antal af telefonboksene kunne markeres som ikke-rygerbokse – for så vidt et lille symptom, kunne man sige, på det problem, vi taler om her, men vel alligevel betegnende for, at det er vigtigt, at man viser det hensyn over for en del mennesker, at man kan give dem de omgivelser, som i hvert fald ikke direkte generer.

Man kunne så i øvrigt ud fra de varme bemærkninger, som lød fra de radikale, fra SF, fra VS og fra socialdemokratiet, næsten få det indtryk, at der ikke var rygere i de partier, at der ikke var partiledere, som ryger kraftigt og gerne, og som vel i praksis ikke altid er noget godt eksempel for de synspunkter, som der her blev advokeret så stærkt for. Men her gælder vel det samme som for den præst, der en dag i en stærk prædiken til menigheden pludselig måtte standse op og erklære, at menigheden skulle gøre, som han sagde, og ikke, som han gjorde.

Jeg har mellem mange andre ting hæftet mig ved, at der helt klart blandt den unge generation, altså blandt skoleelever og andre unge mennesker, er en helt anden holdning til tobaksrygning end den, vi lidt ældre husker fra vores egen ungdom. Jeg tror, der er ved at ske et gennembrud for en ny opfattelse, som vil brede sig, og jeg tror, vi i det hele taget har en langt bedre baggrund for at vinde forståelse for disse tanker, end tilfældet har været før. Det er selvfølgelig også noget af baggrunden for, at jeg har så stor tiltro til, at oplysning og påvirkning i øvrigt vil have en stor virkning. Jeg tror, at bølgen er vendt, og er med på det formål, som også fru Aase Olesens forslag er udtryk for.

Det eksempel, fru Aase Olesen kom med i forbindelse med diskussionen om andre risici – for tiden asbestrisikoen, som ingen skal undervurdere eller forklejnne – indebærer i virkeligheden samtidig påpegnings af, at en sammenblanding af forskellige risici – i dette tilfælde asbest og tobak, men man kunne også sige tobak i forbindelse med alkohol eller en kombination af asbest og tobak og alkohol, for nu at tage den allerværste kombination, man kan oplede – også kunne være en ganske god anledning til at påpege tobaksrygningens farer.

Jeg havde forleden dag besøg af en delegation af skoleelever, som ønskede at drøfte asbestproblemet med mig, hvad jeg selvfølgelig gerne gjorde, men jeg tog samtidig anledning til at påpege, at det var en lige så stor opgave for skoleelevernes organisationer blandt eleverne at agitere imod tobaksrygning, netop da man påpeger asbestfaren – og kombinationen kunne jo så være en meget god anledning til at tage fat på tobaksfaren – og også påpege det ønskelige i, at lærere og